Conclusies van de Advocaat-Generaal

M. LAGRANGE

Vertaald uit het Frans

Mijnheer de President, mijne heren Rechters,

De Commanditaire Vennootschap naar Italiaans recht Macchiorlatti Dalmas e Figli (kapitaal 50.000.000 lires), welker zetel is gevestigd te Corio Canavese, en waarvan de leiding zich bevindt te Turijn, is een machinefabriek en tevens — naar haar zeggen voor een gering gedeelte (dit zult U bij een volgende zaak te onderzoeken hebben), doch in elk geval voor een bepaald gedeelte — een ijzer- en staalonderneming welke valt onder artikel 80 van het Verdrag. Zij fabriceert onder andere staalblokken, walserijprodukten en profielstaal, welke behoren tot de produkten van Bijlage I.

Op grond van artikel 36 van het Verdrag bestrijdt de Vennootschap voor Uw Hof een beschikking van de Hoge Autoriteit ex artikel 64 van 14 november 1958, waarbij haar een boete van 2.500.000 lires is opgelegd, omdat zij, met schending van artikel 60 en de ter uitvoering daarvan gegeven beschikkingen, zou hebben verkocht tegen hogere prijzen en andere voorwaarden dan in haar prijsschaal waren voorzien. Volgens de beschikking belopen de „onregelmatige verkopen" in totaal 70.569.655 lires en de prijsverhogingen in totaal 9.199.973 lires. Verzoekster verzoekt Uw Hof, dat de boete worde ingetrokken, subsidiair verminderd.

Wij zullen geen aandacht schenken aan die onderwerpen welke voor de oplossing van het geschil van geen belang zijn, dat wil zeggen enerzijds de burgerlijke staat van de leden van de familie Macchiorlatti en de aard der bevoegdheden van het personeel van de Vennootschap en anderzijds al hetgeen betrekking heeft op de onregelmatigheden in de betaling van de heffing ex artikel 49, die het voorwerp zijn van een andere procedure.

Met betrekking tot dit laatste moeten wij echter een korte opmerking wijden aan de brief van de Vennootschap van 15 december 1958, welke de Hoge Autoriteit aanhaalt als een „buitengerechtelijke bekentenis" van het bestaan van de overtreding. Verzoekster merkt terecht op, dat deze brief het antwoord vormt op een ingebrekestelling van de Hoge Autoriteit ter zake van de betaling van de heffing, en derhalve in het onderhavige geding, dat een geheel andere vraag

betreft, niet mag worden beschouwd als een bekentenis of als een erkenning dat verzoekster in overtreding is: de brief is slechts een stuk dat bij het dossier behoort, doch dat niettemin voor het onderhavige geding een zekere waarde heeft, daar de schrijver daarin met een zekere heftigheid en een grote mate van openhartigheid een uiteenzetting geeft van wat men zou kunnen noemen zijn prijspolitiek.

Na deze opmerkingen vooraf dienen wij aan de hand van de bepalingen, welke te dezen van toepassing zijn, te onderzoeken of de aangeduide overtredingen zijn begaan en, zo ja, op welk bedrag de boete moet worden vastgesteld.

Bedoelde bepalingen zijn, zoals Gij weet, de volgende: behalve artikel 60 van het Verdrag, de beschikkingen 30 en 31-53 van 2 mei 1953, aangevuld en gewijzigd door de beschikkingen 1 en 2-54 van 7 januari 1954, uiteraard met uitzondering van het door het Hof vernietigde eerste artikel van beschikking 2-54. In dit systeem wordt onderscheid gemaakt tussen de regels welke betrekking hebben op de door artikel 60 verboden praktijken, dat wil zeggen op de eerbiediging van het beginsel van non-discriminatie enerzijds, en op de openbaarmaking der prijzen anderzijds.

Met betrekking tot het eerste punt is de belangrijkste bepaling de volgende (artikel 2, nieuw, van de beschikking 30-53):

> „Als verboden praktijk wordt krachtens artikel 60, paragraaf 1, aangemerkt de door een verkoper toegepaste prijzen of voorwaarden welke van de in zijn prijsschaal vermelde afwijken, wanneer de verkoper het niet kan rechtvaardigen, dat ofwel de betrokken transactie niet binnen de categorieën van de in zijn prijsschaal vermelde transacties valt, ofwel dat deze afwijkingen op gelijke wijze op alle onderling vergelijkbare transacties van toepassing zijn".

Wat de openbaarmaking der prijzen aangaat, deze vloeit voort uit de verplichting van de ondernemingen hun prijsschalen en verkoopvoorwaarden te publiceren met inachtneming van bepaalde vereisten omtrent inhoud en termijn. Zoals U weet, is volgens het arrest van het Hof van Justitie van de E.G.K.S. van 21 december 1954 elk verschil tussen de in feite toegepaste prijzen en voorwaarden en die welke in de prijsschalen zijn gepubliceerd, in strijd met het Verdrag.

De Hoge Autoriteit heeft dan ook terecht opgemerkt in een mededeling in het *Publikatieblad van de Gemeenschap van 11 januari 1955* (blz. 543):

> „iedere afwijking ten opzichte van de in de prijsschaal opgenomen prijzen — zelfs indien deze afwijking op gelijke wijze op alle onderling vergelijkbare transacties van toepassing is en uit dien hoofde geen inbreuk vormt op de regels met betrekking tot het verbod van discriminatie — vormt derhalve steeds een inbreuk op de regels voor de openbaarmaking".

Dit is van groot belang. Immers, teneinde overtreding van de voorschriften betreffende openbaarmaking te ontgaan, kan verzoekster niet volstaan met aan te tonen, dat de afwijkingen van haar prijsschaal niet discriminatoir zijn, daar elke afwijking, van welke aard ook, een dergelijke overtreding bevat. Zij moet voorts bewijzen, dat elk van de transacties waarvoor verschillen zijn geconstateerd, „niet binnen de categorieën van de in haar prijsschaal vermelde transacties valt", om de woorden van de beschikking 1-54 te gebruiken. Indien daarentegen de afwijking van de prijsschaal niet op gelijke wijze op onderling vergelijkbare transacties is toegepast, is er een dubbele overtreding, namelijk van de voorschriften betreffende openbaarmaking en van het discriminatieverbod. Volgt hieruit nu, dat het van geen belang is te onderzoeken, of het discriminatieverbod is geschonden? Naar onze mening geenszins; want weliswaar kan voor de toepassing van een sanctie worden volstaan met het bewijs, dat de voorschriften betreffende openbaarmaking zijn geschonden, doch anderzijds menen wij, dat het voor de beoordeling van de ernst van de begane overtreding en bijgevolg van het bedrag van de op te leggen boete, van het grootste belang is te weten, of deze schending tevens een schending van het discriminatieverbod inhoudt. Schending van het discriminatieverbod, dat een van de grondbeginselen is van de gemeenschappelijke markt, schijnt ook veel ernstiger, althans in beginsel, dan miskenning van de regels betreffende openbaarmaking, welke slechts een betere handhaving van het verbod ten doel hebben; dit geldt vooral, indien het, zoals in casu, gaat om kleine of middelgrote ondernemingen die geen deel uitmaken van machtige concerns, die derhalve veel gevoeliger zijn voor marktfluctuaties, die veel eerder genoodzaakt zijn aan de concurrentie het hoofd te bieden en

welker handelsgebied min of meer beperkt is, zodat officiële publikatie der prijsschalen op de gehele gemeenschappelijke markt minder noodzakelijk is.

Hieruit volgt onzes inziens, dat elk van de overtredingen, ten getale van 20, welke door de inspecteur zijn gesignaleerd en door de Hoge Autoriteit in de beschikking overgenomen, uit het oogpunt van schending van het discriminatieverbod, alsmede van de regels betreffende openbaarmaking moet worden onderzocht.

Wij zijn van mening dat in casu niet er mede kan worden volstaan, de stellingen van verzoekster af te doen met behulp van een alternatieve redenering, zoals de Hoge Autoriteit in haar verweerschrift doet. Immers, het Hof is in casu onbeperkt rechter over de feiten en beschikt over een volledig toetsingsrecht om de boete te kunnen vaststellen.

Wel zou het wenselijk zijn geweest, alsmede in het belang van de Vennootschap zelf, indien zij de lange tijd, gelegen tussen de inspectie en de oplegging van de boete, had gebruikt om zich te verantwoorden, in plaats van dit voor het eerst in haar beroep te doen. Doch de rechter mag zich door dit uitstel niet ontslagen achten van een onderzoek naar de gegrondheid van de beweringen van verzoekster.

De beide basisdocumenten voor dit onderzoek, welke met elkander moeten worden vergeleken, zijn enerzijds de lijst van overtredingen die de inspecteur van de Hoge Autoriteit heeft gesignaleerd en die bij aangetekende brief van 16 januari 1958 (bijlage 2 bij het beroepschrift, blz. 2) aan verzoekster zijn medegedeeld, en anderzijds de gedetailleerde uiteenzettingen in het beroepschrift, blz. 3 tot 10. Verzoekster heeft de 20 overtredingen, welke zijn vervat in het rapport van de inspecteur, één voor één nagegaan en genummerd van 1 tot 19 (rekening 2 van 5 januari 1957 en rekeningen 6, 7 en 8 van 4 januari 1957 zijn in één rubriek (no. 1) samengevat).

Bij de bestudering van deze documenten valt op, dat de door verzoekster opgestelde verklaringen dikwijls voor verschillende rekeningen gelijk zijn. Teneinde U het begrip te vergemakkelijken, hebben

wij het daarom nuttig geacht een overzicht op te stellen van de verschillende categorieën van prijstoeslagen, waarbij voor elk van deze categorieën de verschillende rekeningen die er toe behoren, zijn samengevoegd: op deze wijze kan gemakkelijker worden nagegaan, of op gelijksoortige transacties prijstoeslagen zijn toegepast en of deze gerechtvaardigd zijn. Het zij ons vergund dit overzicht, dat wij eveneens ter beschikking van partijen stellen, aan U voor te leggen, en te zamen met U door te nemen.

Eerste categorie van prijstoeslagen: *blokken bestemd voor de walserij*, 1 lire per kg. — De prijsschaal van de onderneming noemt op blz. 8 als basisprijs van de „blokken voor de walserij" 54 lires, doch op blz. 10 zien wij, dat deze prijs, welke geldt voor vierkant staal van 95 mm, voor vierkant staal van 120 resp. 155 mm is verminderd tot 53 resp. 52,50 lires. Verzoekster heeft hiermede geen rekening gehouden en derhalve in al deze gevallen haar prijsschaal geschonden. Daarentegen is er geen sprake van discriminatie, daar de toeslag steeds gelijk is (in casu is trouwens steeds aan dezelfde onderneming geleverd).

Tweede categorie: *blokken van speciale afmetingen*, 2 lires per kg. — Deze toeslag wordt in de prijsschaal niet genoemd, zulks in strijd met het voorschrift van artikel 2, sub b, van beschikking 31-53:

> „Alle openbaar gemaakte prijsschalen en verkoopvoorwaarden dienen ten minste de volgende gegevens te bevatten: . . . de prijsverschillen voor bepaalde afmetingen en lengten".

Hier is dus sprake van een leemte in de prijsschaal, welke temeer onjuist is, omdat deze prijstoeslagen voor de leveringen van blokken van 1,20 m, welke namelijk de gewone lengte overtreffen, steeds worden geëist van de onderneming Ilva, die een van de belangrijkste afnemers van verzoekster schijnt te zijn. Echter is hier evenmin sprake van discriminatie: de toeslag bedraagt steeds 2 lires per kg.

Derde categorie: *leveringstermijnen.* — Verzoekster verlangt een verhoging van 1,5 tot 4,5 lires in geval van abnormale leveringstermijnen. De algemene verkoopvoorwaarden (eerste gedeelte van de prijsschalen) bepalen (§ 6, blz. 2):

„Voor de termijnen van uitvoering, verzending en levering, die eventueel (ter gelegenheid van de orderbevestiging) zouden zijn vermeld, wordt niet ingestaan, tenzij vóór de orderbevestiging een bijzondere afspraak omtrent de levering van bepaalde goederen wordt gemaakt".

Het is volkomen normaal, in een dergelijk geval een prijsverhoging te verlangen, en het spreekt vanzelf, dat deze naar gelang van de aard van het geval kan verschillen. Doch de prijstoeslagen en -verhogingen moeten in de prijsschaal worden vermeld (artikel 2, sub b, in fine van beschikking 31-53):

„alle prijstoeslagen en -verhogingen welke normalerwijze worden toegepast bij de levering van de verschillende produkten".

Hier blijkt opnieuw een leemte in de prijsschaal. Een discriminatie schijnt hier niet voor te komen (behalve bij no. 2, rekening 4, waar het werkelijke bedrag der prijstoeslagen niet is aangeduid). Zo is van de firma Vicenzo (no. 4, rekening 12) een prijstoeslag van 2,50 lires gevorderd wegens „abnormale leveringstermijnen", terwijl voor de firma's Comp. Siciliana (no. 6, rekening 53) en Menzio Pietro (no. 7, rekening 63) de gevraagde prijstoeslag 3,50 lires bedraagt. In de twee laatste gevallen had de afnemer gevraagd om „volstrekte voorrang boven alle andere lopende arbeid, eventueel arbeid des nachts en op zon- en feestdagen": de hogere prijs lijkt dus verantwoord.

Vierde categorie: *bijzondere wijzen van levering.* — Zelfde beeld als bij de leveringstermijnen: leemte in de prijsschaal. Wat betreft de discriminatie, afwezigheid hiervan is niet bewezen bij no. 2 (rekening 4); daarentegen schijnt er geen sprake van te zijn bij de nos. 4 (rekening 12) en 10 (rekeningen 70 en 72): in het eerste geval moest de levering in kleine hoeveelheden plaatsvinden, in het tweede geval worden bijzondere vervoersomstandigheden genoemd.

Vijfde categorie: *technologische en chemische analyses, proeven van kerfslagsterkte.* — Dat de algemene verkoopvoorwaarden (§ 10, blz. 3) inhouden, dat de kosten die het gevolg zijn van proeven in hun geheel ten laste van de koper komen, is volkomen normaal. Hetzelfde moet ongetwijfeld gelden voor de kosten van technologische en chemische

analyses. Doch moeten de hiervoor te verlangen prijstoeslagen in de prijsschaal worden vermeld? Beschikking 31-53 zwijgt op dit punt. Wij menen derhalve, dat hier niet is komen vast te staan, dat de regels betreffende openbaarmaking door een leemte in de prijsschaal zijn geschonden. Van discriminatie schijnt evenmin sprake te zijn, daar de verlangde prijstoeslagen weinig verschillen (tussen 5 en 6,50 lires).

Zesde categorie: *bijzonder draadlas*; gevraagde toeslag: 2,50 of 3 lires. — De prijsschaal vermeldt op blz. 29 1 lire. De prijsschaal is derhalve geschonden, hetzij rechtstreeks, hetzij, voor het geval de onderneming zou beweren, dat de verlangde prestatie buiten de in de prijsschaal genoemde transactie valt, door een leemte. Daarentegen geen sprake van discriminatie, naar het schijnt, of althans slechts in geringe mate: afnemer Borini moest 2,50 lires betalen in plaats van 3 lires (nos. 13 en 18, rekeningen 441, 464 en 465), daar het draadlas uit „kleine bundels" bestond.

Zevende categorie: *deelneming van het personeel aan verlading en ontlading*. — Op dit punt is in de prijsschaal niets vermeld, doch artikel 2, sub e, van beschikking 31-53 luidt: „kosten verbonden aan de wijze van verlading". Ook hier derhalve een leemte in de prijsschaal. De prijsverschillen lijken verantwoord te zijn (behalve voor no. 2, rekening 4, wegens het ontbreken van nadere bijzonderheden): zo wordt in no. 4, rekening 12, een toeslag van 3,50 lires gevraagd wegens de deelneming van het personeel aan de ontlading alleen, terwijl het verschil voor de nos. 7 (rekening 63) en 14 (rekening 444) 4 lires bedraagt op grond van de deelneming van het personeel aan de verlading én ontlading.

Achtste categorie: *verwijdering van barsten*: 1 lire per kg. — Het is de vraag, of deze afwijking niet in de prijs begrepen moet worden geacht (in dit verband wijzen wij op een brief van de vennootschap Ilva van 25 februari 1957, bijlage 16 bij het verzoekschrift). Anders had deze toeslag in de prijsschaal moeten zijn vermeld, want dan zou het een „prijsverhoging voor bepaalde kwaliteiten en schakeringen" zijn in de zin van artikel 2, sub b, van beschikking 31-53. Er is dus ofwel sprake van een prijsverhoging, ofwel van een leemte in de prijsschaal, daarentegen niet van discriminatie, daar de toeslag in alle gevallen even groot is.

Negende categorie: *bijzondere kwaliteiten (zeer zacht staal).* — De prijsschaal vermeldt op blz. 32 een prijstoeslag van 7 lires voor *banden* van zeer zacht staal: het gaat hier om blokken. De prijsschaal is derhalve geschonden (rechtstreeks of doordat zij een leemte bevat; immers, artikel 2, sub b, spreekt van de „prijsverhogingen voor bepaalde kwaliteiten en schakeringen"). Voorts is blijkbaar een discriminatie begaan, daar in twee gevallen een verschillende prijs is gevraagd, zonder dat hiervoor enige verklaring wordt gegeven.

Tiende en elfde categorie: *afpunting en uittanding.* — Dit schijnt een bijzondere bewerking te zijn, waarvoor beschikking 31-53 geen verplichte vermelding in de prijsschaal voorschrijft.

Wij verontschuldigen ons voor deze droge analyse, waarop wij nog twee opmerkingen moeten laten volgen.

In de eerste plaats hebben wij ons afgevraagd of sommige van de onderhavige transacties niet kunnen worden beschouwd als buiten „de categorieën van de in de prijsschaal van verzoekster vermelde transacties te vallen", waardoor de prijstoeslagen welke daarop betrekking hebben het karakter van overtredingen zouden verliezen. Deze vraag kan met name worden gesteld voor no. 2 (rekening 4), waarvoor een overvloed van prijstoeslagen geldt, namelijk wegens: abnormale leveringstermijnen, bijzondere wijzen van levering, deelneming van het personeel van de onderneming aan verlading en ontlading, verwijdering van barsten, technologische analyses, bijzonder draadlas. Toch zijn wij niet van mening, dat al deze extrawerkzaamheden voldoende zijn om de transactie te kwalificeren als „bijzonder" en „niet in de prijsschaal voorzien". Het betreft hier namelijk een produkt dat tot de normale fabricage van de Vennootschap behoort en met name in de prijsschaal wordt genoemd (blz. 8, no. 5 f, prijs 72 lires); de talrijke toeslagen waaraan de transactie onderworpen is geweest, welke wij zijn tegengekomen, hadden voor het merendeel in de prijsschaal kunnen en moeten worden vermeld.

Tweede opmerking: de schendingen die wij hebben onderzocht moeten nog met één worden vermeerderd, die betrekking heeft op de wijzen van betaling. Zoals de ingebrekestelling van de Hoge Autoriteit

uitdrukkelijk vermeldt, verschillen deze naar gelang van de afnemers: contante betaling zonder korting, betaling na 10 dagen, na 15 dagen, na 30 dagen, na 60 dagen, na 90 dagen, ten dele na 30 en ten dele na 60 dagen, contant met een korting van 10%, gedeeltelijk contant en gedeeltelijk na 30 dagen. Deze verschillende betalingswijzen verschillen enigszins van die welke in de algemene verkoopvoorwaarden voorkomen onder no. 16, blz. 5. In haar brief aan de Hoge Autoriteit van 15 december 1958, welke wij boven hebben genoemd, heeft verzoekster vooral op dit punt de nadruk gelegd en gesteld, dat het onmogelijk en zelfs onrechtvaardig zou zijn, de „goede" en de „slechte" afnemer, dat wil in casu zeggen de goede en de slechte betaler, op dezelfde wijze te behandelen. Dat de verkoopvoorwaarden, welke aan het begin van de prijsschaal zijn genoemd, zijn geschonden, blijft een onbetwistbaar en trouwens onbetwist feit.

Welke conclusie moet uit het voorgaande worden getrokken?

Indien het geding betrekking had op de vaststelling van een schuld, zouden wij geen ogenblik overwegen, nu een uitgebreide discussie omtrent de verschillende opvattingen ontbreekt, een standpunt in te nemen ten aanzien van al deze vragen, welke in sterke mate van technische aard zijn, en zouden wij niet aarzelen U een onderzoek door deskundigen voor te stellen.

In het onderhavige geval echter had het onderzoek waarmede wij ons bezig hebben gehouden, geen ander doel dan U gegevens te verstrekken in verband met een eventuele vermindering van het boetebedrag, hetwelk uitsluitend te Uwer beoordeling staat. Wij geloven, dat het mogelijk is zich hierover een mening te vormen zonder de partijen bloot te stellen aan een langdurige en kostbare instructie.

Het bestaan van de overtreding lijdt onzes inziens geen twijfel: in het merendeel der gevallen zijn de regels betreffende openbaarmaking geschonden, hetzij doordat de prijsschaal rechtstreeks is geschonden, hetzij doordat daarin in strijd met de voorschriften bepaalde gegevens niet zijn opgenomen.

Daarentegen schijnt in de overgrote meerderheid der gevallen niet vast te staan, dat bovendien het discriminatieverbod is overtreden.

Onder verwijzing naar onze algemene opmerkingen hierover, en voorts rekening houdend met het feit, dat het hier een eerste overtreding betreft, zijn wij van mening, dat de boete aanzienlijk behoort te worden verminderd en vooral het karakter moet hebben van een strafmaatregel op principiële gronden. Een bedrag ad 100.000 lires komt ons billijk voor: uiteraard dient dit bedrag te worden gezien als een schatting bij benadering.

Het is onze vaste hoop, dat deze toegeeflijkheid, indien Gij deze deelt, zijn vruchten zal afwerpen en dat verzoekster in de toekomst zorg zal dragen, haar prijsschaal aan te vullen en zo dikwijls te wijzigen als nodig is, hetgeen zonder veel moeite kan geschieden.

Wij concluderen

— **tot vermindering van de aan verzoekster opgelegde boete tot 100.000 lires,**

— **en tot veroordeling van de Hoge Autoriteit in de proceskosten.**

BIJLAGE

Omschrijving van de toeslag	Bedrag in lires per kg	No. (blz. 3 tot 10 verzoekschrift)	No. rekening en firma	Schending of leemte prijsschaal	Discriminatie
1. Blokken bestemd voor de walserij	1	1a	(2 en 6 tot 8) Ilva	Schending	Neen
	1	11a	(429, 30 en 31) Ilva	Schending	Neen
	1	15a	(445 tot 55) Ilva	Schending	Neen
	1	17a	(459 tot 63) Ilva	Schending	Neen
	1	19a	(466 tot 73) Ilva	Schending	Neen
2. Speciale afmetingen (blokken)	2	1b	(2 en 6 tot 8) Ilva	Leemte (B. 31/53 art. 2, sub b)	Neen
	2	11b	(429 tot 31) Ilva	Leemte (B. 31/53 art. 2, sub b)	Neen
	2	15b	(445 tot 55) Ilva	Leemte (B. 31/53 art. 2, sub b)	Neen
	2	17b	(459 tot 63) Ilva	Leemte (B. 31/53 art. 2, sub b)	Neen
	2	19b	(466 tot 73) Ilva	Leemte (B. 31/53 art. 2, sub b)	Neen

BIJLAGE (vervolg)

Omschrijving van de toeslag	Bedrag in lires per kg	No. (blz. 3 tot 10 verzoekschrift)	No. rekening en firma	Schending of leemte prijsschaal	Discriminatie
3. Leveringstermijnen	1,50 tot 4,50	2a	(4) Martini Francesco	Leemte (B. 31/53 art. 2, sub b)	Ja (bewijs ontbreekt)
	2,50	4a	(12) Ferr. Vicenzo	Leemte (B. 31/53 art. 2, sub b)	Neen
	3,50	6a	(53) Comp. Siciliana	Leemte (B. 31/53 art. 2, sub b)	Neen
	3,50	7a	(63) Menzio Petro	Leemte (B. 31/53 art. 2, sub b)	Neen
4. Bijzondere wijzen van levering	1 tot 6	2b	(4) Martini Francesco	Leemte (nadere omschrijving ontbreekt)	Ja (bewijs ontbreekt)
	2,50	4b	(12) Ferr. Vicenzo	Leemte	Neen (kleine hoeveelheden)
	2,50	10	(70 en 72) Borini subalpina	Leemte	Neen (omst. vermeld)
5. Technologische en chemische analyses,	4,50 en 25	2e	(4) Martini Francesco	Neen	Neen
proeven van kerfslagsterkte	6	6b	(53) Comp. Siciliana	Neen	Neen

BIJLAGE (vervolg)

Omschrijving van de toeslag	Bedrag in lires per kg	No. (blz. 3 tot 10 verzoekschrift)	No. rekening en firma	Schending of leemte prijsschaal	Discriminatie
	6	9c	(67) Narbonne	Neen	Neen
	6,50	11d	(429-431) Ilva	Neen	Neen
	6,50	12c	(438) Genisio	Neen	Neen
	5	14c	(444) Befani	Neen	Neen
	6,50	15d	(445-455) Ilva	Neen	Neen
	5	16b	(457) Zava	Neen	Neen
	6	17d	(459-463) Ilva	Neen	Neen
	6,50	19d	(466-473) Ilva	Neen	Neen
6. Bijzonder draadlas	3	2f	(4) Martini Francesco	Schending prijsschaal blz. 29 (1 l. extra)	Neen
	3	4d	(12) Ferro Vincenzo	Schending prijsschaal blz. 29 (1 l. extra)	Neen
	3	7c	(63) Menzio Petro	Schending prijsschaal blz. 29 (1 l. extra)	Neen
	3	12b	(438) Genisio	Schending prijsschaal blz. 29 (1 l. extra)	Neen
	2,50	13	(441) Borini	Schending prijsschaal blz. 29 (1 l. extra)	(Kleine bundels)

BIJLAGE (vervolg)

Omschrijving van de toeslag	Bedrag in lires per kg	No. (blz. 3 tot 10 verzoek-schrift)	No. rekening en firma	Schending of leemte prijsschaal	Discriminatie
	2,50	18	(464, 465) Borini	Schending prijsschaal blz. 29 (1 l. extra)	(Kleine bundels)
7. Deelneming van het personeel aan verlading en ontlading	2,5-7,5	2c	(4) Martini Francesco	Leemte (B. 2/53 art. 2, sub e)	Ja (bewijs ontbreekt)
	3,50	4c	(12) Ferro Vincenzo (ontlading)	Leemte (B. 2/53 art. 2, sub e)	Neen
	4	7b	(63) Menzio Petro (verlading *en* ontlading)	Leemte (B. 2/53 art. 2, sub e)	Neen
	4	14b	(444) Befani (-id-)	Leemte (B. 2/53 art. 2, sub e)	Neen
	Verhoging wegens moeilijk terrein	8	(64) Ferro Vincenzo	Leemte (B. 2/53 art. 2, sub e)	Neen
8. Verwijdering van barsten	1	2d	(4) Martini Francesco	Leemte	Neen
	1	4e	(12) Ferro Vincenzo	Leemte	Neen
	1	7d	(63) Menzio Petro	Leemte	Neen

BIJLAGE (vervolg)

Omschrijving van de toeslag	Bedrag in lires per kg	No. (blz. 3 tot 10 verzoek-schrift)	No. rekening en firma	Schending of leemte prijsschaal	Discriminatie
	1	11c	(429, 430, 431) Ilva	Leemte	Neen
	1	12a	(438) Genisio	Leemte	Neen
	1	15c	(445-455) Ilva	Leemte	Neen
	1	17c	(459-463) Ilva	Leemte	Neen
	1	19c	(466-473) Ilva	Leemte	Neen
9. Bijzondere kwaliteiten (zeer zacht staal)	4	5	(15) Metall. di Sestri	Schending prijsschaal blz. 32 (7 l. extra voor *banden*)	Ja (bewijs ontbreekt)
	3	16a	(457) Zava	Schending prijsschaal blz. 32 (7 l. extra voor *banden*)	Ja (bewijs ontbreekt)
10. Afpunting	4	9a	(67) Narbonne	Neen	Neen
11. Uittanding	3,50	9b	(67) Narbonne	Neen	Neen